

San Cataldo

Stedet er det forladte nonnekloster i Syd-italien
stående tæt ved skyerne med den flydende
fornemmelse af at flyve
lys der skifter og forandrer sig
altid lys, også i mørke, oplyst indeni - over-
lys
pludselige lyskegler på vandet der går lige
igennem skyerne
vand og himmel, samme farve
skibe sejler i dette rod, rummet er ophævet
stor luft, mægtigt udsyn, plads til indånding
og følelse
farve og vand, pensel og vand, papir og vand
se, se, selv de runde øjne er på vej ud for at
mærke
næsten ingen smag og lugt
luftens farve og substans skal over på papir,
skal
følelsen af krop og rum og frihed og nu
en overvældende støjende følelse som bliver
for stor
artikuleres straks eller aldrig over i bevægelse
og ned i valget af farve
håndens forlængede pensel, hovedets beslutning
om tempo
det underlige indre temperament
hurtig eftersøgning af den slumrende poesi
staccato, vrede hug
åben som bare pokker

jeg er en del af en bjergside
jeg er vand og landskab
jeg er dråbe og masse
jeg er det hele og samler mig på papiret igen
jeg bliver bestøvet, forvirret og glad
jeg tunge menneskelige væsen bliver let her

bogen af ord blæser op
og farveladens sammenblandede over-
skudsfarve drypper på siderne
det bliver altid til noget der på taget
for lidt efter regner det ned i farven, ned i
bogen
dagene er til for mig, jeg føler min dag og
min dags store frihed
jeg skal bare derop

det urokkelige bjerg står plantet der
som stor modsætning og til stor irritation
for mig flytter det sig aldrig
bjerget spejler sig indad, udad og er tømt og
tomt
bjerget tegnes af mig for fladt

stedet er bevogtet og ikke altid muligt
hele taget er min palet
den samme oplevelses store gentagelse lige
netop på dette tag
giver mig sikkerheden, de hundrede procent
der er jeg så lykkelig
hver gang

Kirsten Christensen